

**[Ravn.]**

sætte dette Lovforslag. Man har jo haft Lejlighed til at se ved Budgetbehandlingerne rundt omkring baade i Købstæderne og i Amterne, at der har været meget stærk Stigning i Sygehusudgifterne. Jeg skal blot nævne, at i mit eget Amt, Aalborg Amt, vilde vi være nødt til at paaligne en yderligere Udskrivning paa 600 000 Kr. paa Grund af Sygehusudgifternes stærke Stigning. Nu haaber vi paa, at den her foreslaaede Ordning skal lægge et godt Plaster paa det Saar.

Vi har, som det allerede er nævnt af den højtærede Indenrigsminister, haft et aarligt Tilskud paa rundt regnet 17 Mill. Kr.; nu skulde vi komme op paa et Tilskud paa 40 Mill. Kr., og det betyder, at Tilskuddene til Købstæder og Amter vil blive mere end fordoblet. Det er dog ikke saadan, at man lige raat kan regne, at man sikkert vil faa mere end det dobbelte af det, man tidligere har haft. Tilskuddene fordeles efter to Regler. For det første ydes der 5 Kr. pr. Indbygger, men da man ikke mener, det vil være forsvarligt at uddele disse Penge alene efter Indbyggertallet, men at der ogsaa maa tages Hensyn til, hvor meget paagældende Købstad eller Amt har ofret paa sit Sygehusvæsen, er man gaaet over til yderligere at give 3 Kr. 50 Øre pr. Sygedag. Derigennem faar de Kommuner, som har ofret en Del paa deres Sygehusvæsen og har det godt udbygget, et større Tilskud end de Kommuner, der har ofret mindre. Jeg mener, det er rigtigt, at begge disse Ting tages med, baade de 5 Kr., der tager Hensyn til Indbyggertallet i de paagældende Købstæder eller Amter, og de 3 Kr. 50 Øre pr. Sygedag. Det vil ogsaa være rimeligt, som det er antydnet i Forslaget, at Staten sikrer sig et vist Indseende med, hvordan Sygehusene forvaltes, og navnlig med, at deres Regnskabsførelse er saadan, at man deraf kan se, hvor mange Sygedage og hvilken Slags Sygedage de paagældende Sygehuse har. Det er ikke urimeligt, at man, naar Staten yder disse Tilskud, skal underkaste sig denne Kontrol.

Endelig er der en Bestemmelse om, at det samlede Tilskud ikke kan overstige 75 pCt. af vedkommende Kommunes samlede Udgifter paa det paagældende Omraade. Det mener jeg ogsaa er fuldt forsvarligt. Med den nye Fordeling vil det vise sig, at mange Kommuner vil naa op til at faa de 75 pCt., medens en Del ikke og endda ikke nær vil naa op dertil, og det er et Udtryk for, at Tilskuddet fordeles paa en efter min Mening rimelig Maade.

Det andet Afsnit af Lovforslaget omhandler Oprettelse af et Sygehusraad paa 9 Medlemmer. Det er glædeligt at se, synes jeg, at de kommunale Institutioner er saa stærkt repræsenteret i dette Raad, idet der foruden Repræsentanterne for Ministerierne er 3 Medlemmer fra Amsraadsforeningen, 2 fra Den danske Købstadforening og 1 fra Københavns Kommune. Dette Sygehusraad faar til Opgave at virke i Samarbejde med Sundhedsstyrelsen og med Ministeriet, hvor der er Tale om at udbygge nye Afdelinger inden for Sygehusene, eventuelt at oprette nye Specialafdelinger o. s. v. Jeg synes, det er en god Institution, der her oprettes. Det vil maaske saa blive muligt at faa, hvad man med et nyt, fremmed Ord kalder „Koordinering“ inden for vort Sygehusvæsen.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til Gennemførelse af dette Lovforslag. Jeg takker, fordi det er kommet frem og kommet frem paa et saadant Tidspunkt, at Kommunerne, inden de skal endeligt fastlægge deres Budgetter, kan tage dette med i Beregningen. Jeg haaber, at Lovforslaget vil faa en let Gang gennem det høje Landsting, og jeg anbefaler det til Vedtagelse.

**M. C. Korsgaard:** Hvis man ser paa det Bilag, som ledsager Lovforslaget, vil man se, at der i 1939 blev nedsat et Udvalg med visse Formaal for Øje. Blandt disse Formaal var jo ikke mindst en Undersøgelse af, hvordan man uden at forringe Sygehusbehandlingen kunde billigere Sygehushold, Sygehusdrift, Behandlingen af de syge i det hele taget. Jeg skal ikke her komme ind paa, hvor meget Udvalget af 1939 har beskæftiget sig med de Opgaver, som var opstillet i Kommissoriet, men holde mig til det Forslag, som nu er blevet Resultatet af Sygehusudvalgets Arbejde, navnlig med den pengemæssige Side af Sagen. Jeg hilser med Tilfredshed det Forslag, som nu er fremsat af den højtærede Indenrigsminister.

Der er jo foregaaet en stærk Udvikling paa Sygehusområdet her i Landet. Jeg husker tydeligt, hvorledes der i min Barn-dom var en vis Skræk for at blive indlagt paa Sygehus. En saadan Skræk eksisterer ikke mere, tværtimod, nu er det efterhaanden blevet saaledes, at vel enhver, der er syg, ønsker at komme paa Sygehus for at være sikker paa at faa den bedst mulige Behandling for sin Sygdom. Jeg synes, det er godt, at det er blevet saadan, for der er jo ingen Tvivl om, at i de allerfleste Tilfælde vil de, der er virkelig syge, aldrig kunne